

OTARGAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); oba a jasne.

[*inf* otargać.] ◊ *praet 3 sg f* otargała.

SI stp, Cn brak, Linde XVII w.

Oberwać targnqwszy, wyszarpać [co]: A gdy ią gwałtem od grobu oycowłkiego oddárto/ oczu nie znác było przed płáczem/ áni włos ná głowie nie było co otárgála. *BielKron 303; [przeto tákowego lnu głowki iefzczę zá świeżá ná grzebieniach otárgác muśi Cresc 1571 188].*

Synonimy: oberwać, zerwać.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

Cf OTARGANY, [OTARHAŁY]

EW